

Я вже 12 років очолюю Наглядову раду, і мене Володимир Іванович запрошує на всі заходи у НМАУ ім. П. І. Чайковського. Мені дуже приємно бути професором кафедри хорového диригування Академії, завжди радий зустрічі з керівником і наставником цього славетного мистецького колективу. Коли 2011 року колектив переобирав В. Рожка на посаду ректора, який пропрацював дуже успішно сім років, провів акредитацію на 10-річний термін буквально модернізував мистецьку освіту у виші, повів за собою колектив і колектив у нього повірив. І стовідсоткова підтримка на виборах ректора шляхом таємного голосування є свідченням його високого авторитету, людяності, порядності і професіоналізму. Я ще раз наголошую на тому, що мені випала велика честь очолювати Наглядову раду.

Ми обрали Володимира Івановича секретарем Всеукраїнської музичної спілки, і він виявляє великі здібності. Він завжди чесний, відвертий, називає речі своїми іменами. Якщо є певна проблема, то він обов'язково прагне її вирішити. Тому ми спільно, секретаріат Спілки разом із Національною музичною академією, вирішуємо ці проблеми. Те, що його обрали одноставно членом-кореспондентом Національної академії мистецтв України 2013 року, є свідченням безперечного авторитету, великого наукового потенціалу цієї яскравої, неординарної особистості. Я гадаю, що у нього попереду ще багато цікавих, яскравих моментів у житті. Він керує мистецьким колективом номер один у державі, і ми віримо, що наша справа буде завжди перемагати. Ми доможемося у плані модернізації, реорганізації музичної освіти, досягнемо висот, бо прагнемо не викинути все, напрацьоване десятиліттями, а підтримати, показати з іншого боку і розкрити величезний потенціал музичної культури. У цьому наш безперечний успіх у світовому співтоваристві.

САВЧУК Є. Г.

ЛЮДИНА, ЯКА МАЄ ТАЛАНТ

Ми з Володимиром Івановичем знайомі вже досить давно. Я пригадую, як він працював ще заступником міністра культури, у керівних партійних органах. Тепер так сталося, що ми разом працюємо в Національній музичній академії України імені П. І. Чайковського. Пригадую, як він був тут проректором і, мушу сказати, я відкрив для себе людину, яка має талант надзвичайно доброго організатора. Думаю, що це можу підтвердити не тільки я, а й багато тих людей, з якими він спілкувався в тому ж оперному театрі і не тільки. Мені колись розказував В'ячеслав Сергійович Палкін, диригент-хормейстер із Харкова, де свого часу навчався Володимир Іванович, що такі якості у нього виявилися ще у студентські роки. Недаремно він пішов на керівну роботу... У ті часи шукали саме таких активних людей і готували. Не так, як тепер, люди отримують часто керівну посаду завдяки зв'язкам, а тоді добивалися працівники, здатні до цієї роботи. Між іншим, як і митці, теж відбиралися більш ретельно, ніж сьогодні. До таких от людей, які були «на виду», які показували свої результати серед молодих, і належав Володимир Іванович Рожок. Уже пізніше, коли він був заступником міністра культури, він багато уваги приділяв і капелі «Думка». Що тут говорити – він сам хорівий диригент і власну практику мав, і ця справа йому не чужа.

Зараз я керую кафедрою хорového диригування, а він є членом цієї кафедри. Те, що він і ректор, і хормейстер, нам дуже допомагає, тому що коли я звертаюся до

нього з якоюсь проблемою творчого, організаційного чи іншого характеру – він добре розбирається в цьому. Нам це на користь.

Свого часу, коли ми працювали з «Думкою», я з ним спілкувався як із заступником міністра, він приділяв нам значну увагу і навіть був із нами на гастролях у Франції. Нам це теж допомагало у просуванні колективу. Ми намагаємося долучитися до європейської спільноти, а «Думка» ще на початку незалежності мала можливість активно гастролювати європейськими містами, значною мірою завдячуючи Володимиру Івановичу. Тепер я очолюю хор в Академії. Ми проводимо багато заходів, які мають важливе суспільне значення. Я завжди маю його підтримку, знаю, що можу до нього звернутися, і він володіє матеріалом. Коли на кафедрі щось вирішуємо – він завжди допомагає. Я не можу назвати такого моменту, коли я не мав би нормальної реакції з боку керівництва Академії. Ось це все разом узятє і становить його портрет як особистості.

Так і не помітили, як минув час, і ми вже дійшли такого ювілею. Я теж не далеко від цієї дати. Думаю, що наша кафедра візьме активну участь, зокрема й хор Академії, готуємося, сподіваюся, що ювілей проведемо гарно. І ще раз хочу відзначити, що в особі Володимира Івановича маємо людину надзвичайно енергійну. У нього якийсь такий режим... я не знаю, коли він спить, чи має вільний час, він постійно перебуває в активному стані. Я не можу назвати ще когось такого, як Володимир Іванович. Якщо можна бажати наперед – то я бажаю йому успіхів і надалі.